

λισμοὶ ἀντήχησαν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, οἱ κώδωνες τῆς μητροπόλεως ἐκρούοντο χαρμωγῶς καὶ ὁ ἀνέμος ἔφερε μέχρι τοῦ Μεριδὸρ τὰς θορυβώδεις ἐκδηλώσεις τῆς πατροπαράδοτου χαρᾶς τῶν ἀγαθῶν Ἀγγερινῶν.

NB

Διπλωματία τοῦ δουκὸς δ' Ἀνζιού

Ἀφοῦ ὁ ἐκ τῶν πυροβολισμῶν καὶ τῶν κωδωνοκρουσιῶν θόρυβος ἡλαττώθη καὶ οἱ ἀντιθαλαμιοὶ τοῦ μεγάρου ἐκενώθησαν, ἔμειναν δὲ μόνοι ὁ δούξ δ' Ἀνζιού καὶ ὁ Βουσύ :

— Ἄς συνδιαλεχθῶμεν, εἶπεν ὁ δούξ

Χάρις εἰς τὴν ὀξυδέρκειάν σου, ὁ Φραγκίσκος εἶχεν ἐννοήσει, ὅτι ὁ Βουσύ, ἀπὸ τῆς μετ' αὐτοῦ συναντήσεώς σου, εἶχε δειχθῆ περιποιητικώτερος ἢ ὅσον ὤφειλεν. ἔκρινε δ' ὅτι ὁ Βουσύ θὰ εὕρισκετο εἰς δύσκολον θέσιν, ἐπομένως ὅτι ἡδύνατο, διὰ μικρᾶς ἐπιτηδειότητος, νὰ κατισχύσῃ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ Βουσύ εἶχε λάβει καιρὸν νὰ προστοιμασθῇ καὶ περιέμενεν ἀτάραχος τὰς ὑπὸ τοῦ δουκὸς αἰτηθησομένας ἐξηγήσεις.

— Ἄς συνδιαλεχθῶμεν, ἐξοχώτατε, ἀπήντησε.

— Τὴν τελευταίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἱδομεν ἀλλήλους, ἦσθε πολὺ ἀσθενής, πτωχέ μου Βουσύ!

— Εἶναι ἀληθές, ἐξοχώτατε, ἀπήντησεν ὁ νέος· ἤμην πολὺ ἀσθενής καὶ σχεδὸν ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθην.

— Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐξηκολούθησεν ὁ πρίγκηψ, ὑπῆρχε πλησίον σας ἰατρός τις πολὺ λυσσακαμένος διὰ τὴν ὑγίειαν, διότι ἔδακνεν, ὡς μοι φαίνεται, ὅσους ἐπλησίαζον ὑμᾶς.

— Εἶναι καὶ τοῦτο ἀληθές, πρίγκηψ μου, διότι ὁ Ὡδουίνος μὲ ἀγαπᾷ πολὺ.

— Δὲν σὰς ἐκράτει καρφωμένον ἐπὶ τῆς κλίνης;

— Διὰ τὸ ὅποιον ἤμην ἐξωργισμένος, ὡς ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης ἡδυνήθη ν' ἀντιληφθῇ.

— Ἀλλὰ, εἶπεν ὁ δούξ, ἐὰν ἦσθε πραγματικῶς ὠργισμένος, θὰ ἐστέλλατε εἰς τὸν διάβολον ὅλην τὴν ἱατρικὴν καὶ θὰ ἐξήρχεσθε μετ' ἐμοῦ, ὡς σὰς παρεκάλουν.

— Διὰ βολὴ! εἶπεν ὁ Βουσύ, περιστρέφων μεταξὺ τῶν δακτύλων του τὸν τοῦ βοτανολόγου πῖλον του.

— Πλὴν, ἐξηκολούθησεν ὁ δούξ, προὔκειτο περὶ σοβαρᾶς ὑποθέσεως καὶ ἐφοβήθητε νὰ διακινδυνεύσητε.

— Πῶς εἶπετε; εἶπεν ὁ Βουσύ, θέσας τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ βυθίσας αὐτὸν μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν του· εἶπετε, νομίζω, ὅτι ἐφοβήθητε νὰ διακινδυνεύσω, πρίγκηψ μου;

— Τὸ εἶπον, ἀπήντησε ὁ δούξ δ' Ἀνζιού.

Ὁ Βουσύ ἀνεσκήρτησεν ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του καὶ ἠγέσθη.

— Λοιπὸν! ἐψεύσθητε, ἐξοχώτατε, ἀνεφώνησεν, ἐψεύσθητε πρὸς ὑμᾶς αὐτόν,

ἀκούσατέ το, διότι οὐδὲ λέξιν πιστεύετε ἐξ ὧν μοὶ λέγετε· ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ δέματός μου εἴκοσιν οὐλαὶ, αἵτινες ἀποδεικνύουσιν, ὅτι πολλὰκις ἐκινδύνευσα, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε ἐφοβήθην· γνωρίζω πολλοὺς ἀνδρας, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἴπωσι τὸ αὐτό, οὔτε νὰ δεῖξωσι τόσας οὐλας.

— Ἐχετε πάντοτε ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα, κύριε δὲ Βουσύ, ἀπήντησεν ὁ δούξ, λίαν ὠχρὸς καὶ τεταραγμένος· ὅταν αἰτιῶνται ὑμῶν, κραυγάζετε ἰσχυρότερον τῆς αἰτίαςσεως καὶ φαντάζεσθε, ὅτι ἔχετε δίκαιον.

— Ὡ! δὲν ἔχω πάντοτε δίκαιον, ἐξοχώτατε, ἀλλὰ γινώσκω πότε ἔχω ἄδικον.

Ἔπεται συνέχεια.

Δμλ.

Η ΠΑΤΡΙΣ ΑΔΕΛΦΟΝΕΙ

Ἀληθὴς ἱστορία.

Ὁ Στέφανος καὶ ἡ Πολυξένη ἡγαπήθησαν. Φραγκὸς ὅμως ἀνυπερβλήτος παρενετίθετο εἰς τὴν ἐνωσίν των.

Κατὰ κόμματα, ἡ πολιτικὴ! Τὰ κακῶν των μοῖραν οἱ γονεῖς των, οἵτινες ἦσαν οἱ μόνοι κομματάρχαι τοῦ χωρίου, διετέλουν ἐν διαμάχῃ μεταξύ των. Τὴν ἐνωσίν των δ' εἰ μᾶλλον ἐμπόδιζεν ὁ νεαρὸς ἀδελφὸς τῆς Πολυξένης Γεώργιος, οὗτινος ἡ πρὸς τὸν Στέφανον ἀπερίοριστος ἔχθρα του, ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς ἐν τῷ σχολείῳ φοιτήσεώς των.

Μάτην οἱ δυστυχεῖς νέοι ἐξελιπάρουν τοὺς γονεῖς των. Ἡ ἀπόφασις αὐτῶν ἦτο ἀμετάστρεπτος. Ἰδὼς ὁ Γεώργιος διετένετο ὅτι ἀμφοτέρω τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῶν γάμων των θὰ ἦσαν νεκροί.

Ἐμεστέυσαν συγγενεῖς, φίλοι, ἀλλ' ἀδύνατον. Ἡ αὐτὴ πάντοτε ἐπιμονή. Διότι καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Στεφάνου καὶ ὁ πατὴρ τῆς Πολυξένης, διέβλεπον ὅτι ἐν τῇ ἐνώσει των δύο νέων ἡ ἐν τῷ τόπῳ ἐπύρροψ των θὰ ἐξεμηδυνίζετο. Ἡ ὁ εἰς ἡ ὁ ἄλλος, ἐσκέπτοντο, ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ, ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς θὰ ὑπεχώρει χάριν τῶν ἰδιοτελῶν του συμφερόντων, ἤμαντιούντο εἰς τὴν ὁμολογουμένως εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων των.

* *

Οἱ ἐν ταῖς πόλεσι διαμένοντες, ἀδυνατοῦσι νὰ φαντασθῶσι τί ἐστὶ βουλευτικὴ ἢ δημοτικὴ ἐκλογὴ ἐν τοῖς χωρίοις. Ἐκαὶ ἐνθα ἡ ζωὴ βράζει εἰς τὰς ἀρτηρίας τῶν κατοίκων, ἐνθα τὰ ἔθνη, αἱ παραδόσεις ἀναπολοῦσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐπισκέπτου τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἐνθα ὁ σάραξ τοῦ πολιτισμοῦ δὲν εἰσέδωκεν ἐτι, ἡ πολιτικὴ, ἡ νομὸς αὕτη γρᾶια, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ἐμπνέει εἰς τὸς κατοίκους φονικὴν μέθην καὶ μεταβάλλει τὸ χωρίον εἰς πεδὸν μάχης. Οἱ ὑποκινούμενοι δὲ ταῦτα εἰσὶν οἱ κομματάρχαι, οἵτινες χύνουσι τὸ πένθος ἐν τοῖς χωρίοις—διότι ἀδύνατον νὰ μὴ συμβῶσιν εἰς ἡ δύο φόνοι—ὅπως ἐκλέξωσι τὸν βουλευτὴν τῆς μερίδος των διὰ τοὺς σκοποὺς των.

Διὰ τοὺς σκοποὺς των λοιπὸν καὶ οἱ γονεῖς τῶν δύο νέων κατέστρεφον τὸ μέλλον τῶν τέκνων των.

Ἐνῷ οὕτως διὰ τὴν Πολυξένην ὑπῆρχεν ἄλλος καλῆτερος τοῦ Στεφάνου διὰ σύζυγος, οὗτος διὰ τὸν Στέφανον καλῆτερά κόρη τῆς Πολυξένης. Ἀλλ' οὕτως ἔδοξε τοῖς κυρίοις κομματάρχεις.

* *

Καὶ οἱ δυστυχεῖς νέοι ἐφθινον ὁσημέραι. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἰδόντες ὅτι ἐπὶ κέντρων λακτίζουσιν, ἀπεφάσαν νὰ μιμηθῶσι τὸν Πάριδα καὶ τὴν Ἑλένην καὶ νύκτα τινὰ καθ' ἣν ἅπαντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Πολυξένης προσέφερον εἰς τὸν Μορφέα τὴν λατρίαν των, δύο καλὰ ἡμίονοι με-

τέφερον τὸ ἐρωτικὸν λαθρεμπορίον εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον.

Πᾶς τις θεθαίως φαντάζεται ὅποια ὑπῆρχε τῇ ἐπαύριον ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ ὀργὴ τῶν γονέων των, προπάντων δὲ τοῦ Γεωργίου, ὅστις μὲ τὸ πολὺ κρυπτον εἰς χεῖρας ἡρεῖνα ὅλας τὰς οἰκίας τοῦ χωρίου πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ λαθρεμπορίου.

— Καὶ τοὺς δύο, ἐξηκολούθει νὰ λέγῃ πληρὴς ὀργῆς, θὰ τοὺς διαπεράσω διὰ τῆς αὐτῆς σφαίρας.

Ἐν τούτοις αἱ δραπετεῦσαι τραγόνες ἐνέμοντο τὴν εὐτυχίαν ἐν τινὶ ἀγροτικῇ οἰκίᾳ, ἐνθα μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου τοὺς ἤνωσε διὰ τῶν συνήθων εὐχῶν εἰς ἓν σῶμα.

* *

Ἐπὶ δύο μῆνας εὕρισκοντο οὕτω ἀπομεμακρυσμένοι τῆς πατρικῆς στέγης. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἡ Πολυξένη κατέστη ἔγκυος καὶ ἡ ἀπομακρυνσις ἐκ τῶν φροντίδων τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῇ ἦτο ἀναγκαία.

Ἐγραψε λοιπὸν ὁ Στέφανος ἐπιστολὴν εἰς τὸν πατέρα του, ἐν ἣ τῷ ἐξέθετε τὴν λυπηρὰν θέσιν των καὶ τὸν ἐξόρκιζε νὰ καμφθῇ τέλος καὶ τοῖς ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπάνοδον.

Τὸ αἶμα νερὸ δὲν γίνεταί, λέγει παροιμία τις. Καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Στεφάνου σκεφθεὶς ὅτι ὤφειλε νὰ ἦνε ὀλιγώτερον κομματάρχης καὶ περισσότερον πατὴρ, ἐδέχετο μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸν οἶκόν του ἐν εὐφροσύνῃ χαρᾶς τὸ νεαρὸν ζεύγος.

Ὁ πατὴρ ὅμως τῆς Πολυξένης ἔμενεν ἀκαμπτos, ὁ δὲ Γεώργιος, ὁ ἀτίθαστος αὐτὸς νεανίας, ἐξηκολούθει ν' ἀπειλῇ καὶ νὰ ὀνειροπολῇ νεκρούς.

* *

Διέρρεον οὕτω οἱ μῆνες, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἡ μετὰ τὸν δύο—ἦδη συγγενῶν—οἰκογενειῶν ἐχθρότης ὀφίστατο, ἦν ἐπέπρωτο νὰ διαλύσῃ ἡ τελευταία ἐπιστρατεία.

Ὁ τε Στέφανος καὶ Γεώργιος ἐκλήθησαν νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν πατρίδα, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὁ οἷας ἐσπευσαν προθύμως.

Τὰ τάγμα εἰς ὁ τοὺς κατέταξαν διέμενον ἐν . . . , ὁ δὲ διοικητὴς δὲν διέκρινε μεταξύ πλουσίων καὶ πτωχῶν, ἀλλ' εἰς ὅλους ἐφέρετο ἀδιακρίτως, ὅπως ὅληα δὴ τὸ καθήκον καὶ ἡ στρατιωτικὴ τεταρχία τῷ ἐπέταττον.

Ἦσαν τινὰ λαβῶν ἀνάγκην δὴ στρατιωτῶν ὅπως συνοδεύσαι μέχρις Ἀθηνῶν ἕτερον στρατιώτην κατηγορούμενον ἐπὶ λιποταξίᾳ, ἐξέλεξεν—ὡς ἐὰν ἐγνωρίζε τα πάντα—τὸν Στέφανον καὶ τὸν Γεώργιον.

* *

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νομίζω νὰ εἴπωμεν ὅτι καθ' ὅδον ἐπῆλθεν ἡ συμριλλῆσις καὶ οἱ πρῶτοι ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ ἐγένοντο στενωπῶτα φίλοι ἐν τῇ ἐκτελείᾳ τοῦ ἱερωτάτου τῶν καθηκόντων.

Μετὰ τὸ τέλος δὲ τῆς ἐπιστρατείας καὶ τὴν ἐπάνοδόν των ἐν τῷ χωρίῳ καὶ τὰς δύο διαχζούσας πρὶν οἰκογενείας περιέβαλλεν ἡ ἀγάπη καὶ ἐν εὐρυτέρῳ μάλιστα περιφερείᾳ.

Ἐν Σύρῳ.

ΕΠΑΜ. Π. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΚΟΜΜΟΤΑΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΟΚΤΩ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΟΝΟΝ

ΑΝΤΙ ΔΡΑΧΜΗΣ.—ΤΑΧΥΑ. ΑΠΟΣΤΕΛΟΜΕΝΟΝ 1,20

Εὕρισκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας ὁδὸς Σταδίου, καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν

Ἑκλ. Μυθιστορημάτων ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμ. 3.